

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Hejlem ve věci

žalobce: **GIENGER spol. s r.o.**, IČO 44018045,
sídlem Kvítkovická 1633, 763 61 Napajedla
zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Burečkem,
sídlem Jurečkova 643/20, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **A.F.**, nar. XXXXX,
bytem XXXXX, XXXXX

o zaplacení směnečné pohledávky 129 080,95 Kč s postižními právy

o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Brně dne 31. 5. 2019 pod č.j. 42 Cm 42/2019-15 se vůči žalovanému ponechává v celém rozsahu v platnosti.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení o námitkách částku 19 516,53 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 3. 5. 2019 domáhal se žalobce proti žalovanému práv z nezaplacené směnky, když nárokoval směnečný peníz ve výši 129 080,95 Kč spolu s 6% úrokem z této částky za dobu od 1. 2. 2019 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 430 Kč a náklady řízení. K žalobě žalobce soudu předložil originál směnečné listiny. K návrhu žalobce soud ve věci v souladu s ust. § 175

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Novotná.

odst. 1 z.č. 99/1963 Sb. ve znění pozd. předpisů – občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.) rozhodl směnečným platebním rozkazem, jímž žalobci žalobou vymáhané nároky přiznal.

2. V zákonné lhůtě podal žalovaný proti směnečnému platebnímu rozkazu námitky. Žalovaný předeslal, že námitky podává z toho důvodu, že žalobce v žalobě netvrdil a ani neprokázal, na základě jakého právního důvodu by měl soud žalobě vyhovět. Dle názoru žalovaného je žalobce ve výrazné důkazní nouzi. Žalovaný dále poukázal na to, že výstavce směnky, společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. po vstupu do insolvenčního řízení zanikla výmazem z obchodního rejstříku ke dni 27. 3. 2013. Dále žalovaný uvedl, že směnka plnila institut směnky zajišťovací pro případ, že by výstavce neplnil podmínky, jak bylo účastníky dohodnuto v kupní smlouvě na dodávky zboží. Dále žalovaný s odkazem na to, že žalobce z celkové směnečné sumy nárokuje toliko částku 129 080,95 Kč, namítl neexistenci právního titulu, na jehož základě je na straně žalovaného povinnost takovou částku hradit. Výši žalobou vymáhané částky žalovaný rovněž napadl z důvodu neexistence důkazu – výpočtu konkrétní ceny. Dále žalovaný poukázal na to, že zaměstnancem žalobce byl dne 22. 2. 2019 prostřednictvím elektronické pošty (e-mail) vyzván k převzetí směnky s tím, že pominuly důvody její držení. Dále žalovaný namítl, že datum splatnosti směnky 31. 1. 2019 bylo žalobcem doplněno dodatečně a že se jedná o účelovou konstrukci, která koliduje s obsahem e-mailové zprávy ze dne 22. 2. 2019. Žalovaný zdůraznil, že se domáhal vydání směnky, tato u však při jeho osobní návštěvě v sídle žalobce vydána nebyla a nestalo se tak ani po písemné výzvě, kterou žalobci zaslal. Dále žalovaný namítl promlčení žalobou vymáhaného nároku.

3. Žalobce ve vyjádření k námitkám uvedl, že tyto považuje za nedůvodné. K namítané důkazní nouzi žalobce uvedl, že z žaloby vyplývá, právním důvodem žalobou vymáhaného nároku je směnka, jejíž originál byl soudu předložen a z níž žalobou vymáhaný nárok dostatečně vyplývá. Dále žalobce uvedl, že pokud námitky žalovaného mají mít povahu námitek kauzálních, pak tyto nejsou dostatečně konkrétně vymezeny, když není uvedeno, které konkrétní závazky měly být směnkou zajišťovány, není nic uvedeno k obsahu vyplňovací dohody. Tyto námitky proto považuje za neprojednatelné, když z nich není patrné v jakém rozsahu je jimi směnečný platební rozkaz napadán a na jakém skutkovém základě je námitková obrana založena. Žalobce pro úplnost uvedl, že on a výstavce směnky, společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o., byli po dlouhou dobu obchodními partnery a bylo mezi nimi uzavřeno množství obchodně-závazkových vztahů, zejména kupních smluv o dodávkách zboží. Jako neurčitou a neprojednatelnou hodnotil žalobce i námitku týkající se „neexistence výpočtu“. K výzvě k vyzvednutí směnky ze dne 22. 2. 2019 žalobce uvedl, že žalovanému bylo při osobním jednání vysvětleno, že se jedná o chybnou, omylem zaslano výzvu. Dle názoru žalobce pak samotná výzva nemá žádný směnečněprávní význam. K namítanému dodatečnému doplnění data splatnosti směnky žalobce uvedl, že i tuto námitku považuje za neurčitou a neprojednatelnou. K namítanému promlčení žalobou vymáhaného směnečného nároku žalobce uvedl, že směnka byla u soudu uplatněna před uplynutím promlčecí lhůty a námitka proto nemůže být důvodná.

4. K projednání námitek soud dle ust. § 175 odst. 4 o.s.ř. nařídil jednání. Toto proběhlo dne 1. 6. 2021 za přítomnosti žalovaného a zástupce žalobce.

5. Z originálu směnečné listiny soud zjistil, že tato byla vystavena ve Znojmě dne 22. 11. 2005. Listina obsahuje slovo „směnka“, pojaté do jejího vlastního textu, a to do bezpodmínečné slibu zaplatit dne 31. 1. 2019 na řad společnosti GIENGER spol. s r.o. částku 600 000 Kč. Směnka je splatná u GIENGER spol. s r.o., v pobočném závodě na adrese Havlíčkova 662, Modřice. Listina obsahuje doložku „bez protestu“. Jako výstavce je označena a podepsána společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. Na lící listiny je dále označen a podepsán A.F..

6. Z e-mailové zprávy ze dne 22. 2. 2019 soud zjistil, že tato byla dne 22. 2. 2019 odeslána T.S. na adresu XXXXX@XXXXX. Zpráva je nadepsána jako „Výzva k převzetí směnky“. Ve zprávě je uvedeno, že společnost GIENGER spol. s r.o. je držitelem směnky, na které je adresát uveden jako výstavce. Je zkonstatováno, že směnka sloužila k zajištění plateb za dodávky zboží a služeb adresátovi zprávy. Dále je bez bližšího zdůvodnění uvedeno, že pominuly důvody pro držení směnky a že společnost GIENGER spol. s r.o. je připravena směnku adresátovi zprávy vrátit. Adresát zprávy je vyzván, aby se do 20. 3. 2019 dostavil na adresu uvedenou ve zprávě, kde mu bude směnka vydána.

7. Z e-mailové korespondence založené na čl. 19 spisu soud zjistil, že se jedná o reakci A.F., z jehož adresy je zpráva dne 14. 3. 2019 poslána, na e-mailovou zprávu ze dne 22. 2. 2019 – výzvu k vyzvednutí směnky. A.F. vytýká S., jemuž je zpráva adresována, nekorektní jednání při osobním setkání dne 13. 3. 2019 a žádá písemnou omluvu. Dále A.F. uvádí, že nesouhlasí se skartací směnky bez jeho přítomnosti a žádá osobní převzetí směnky u pana K.

8. Z fotokopie listiny označené „Věc: vrácení směnky – výzva“, ze dne 5. 4. 2019 soud zjistil, že se jedná o přípis podepsaný jménem A.F., adresovaný společnosti GIENGER spol. s r.o. A.F. odkazuje na e-mail ze dne 22. 2. 2019 a na svoji osobní návštěvu v provozovně společnosti GIENGER spol. s r.o. v Brně – Slatině dne 13. 3. 2019 a vyzývá společnost GIENGER spol. s r.o., aby mu vrátila směnku vlastní znějící na částku 600 000 Kč nejpozději do 14. 4. 2019, a to doporučenou poštou na adresu XXXXX, XXXXX. K listině je připojena kopie podacího lístku, podle něhož byla odesílatelem A.F. dne 5. 4. 2019 podána na poště zásilka pro adresáta GIENGER spol. s r.o.

9. Mezi účastníky řízení bylo nesporné, že insolvenční řízení týkající se společnosti TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. bylo skončeno zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení.

10. Žalobce dále navrhl listinné důkazy k prokázání existence vícero pohledávek žalobce za společností TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o., a to fotokopie listin označených: “přihlášená pohledávka” (týkající se insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod spis. zn. KSBR 44 INS 2742/2009) a “dohoda o obchodních podmínkách číslo: 1316 ze dne 17. 10. 2005”. Tyto důkazy soud s ohledem na obsah námitek žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu považoval za nadbytečné, když o podaných námitkách bylo možno rozhodnout na základě důkazů, které provedeny byly. Proto tyto další důkazy nebyly soudem připuštěny.

11. Po provedeném dokazování soud věc hodnotil takto:

Soud především konstatoval, že listina předložená žalobcem je platnou směnkou vlastní, neboť obsahuje veškeré náležitosti vyžadované zákonem v ust. čl. I § 75 zák. č. 191/1950 Sb. ve znění pozdějších předpisů – zákon směnečný a šekový (dále jen ZSŠ) k platnosti takové listiny coby směnky vlastní. Společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. jakožto výstavce směnky vlastní byla dle ust. čl. I § 78 odst. 1 ve spojení s ust. čl. I § 28 odst. 1 ZSŠ povinna směnku při splatnosti zaplatit. Jelikož směnka zaplacená nebyla, vznikl žalobci jakožto majiteli směnky dle ust. čl. I § 77 odst. 1 ve spojení s ust. § 28 odst. 2 ve spojení s ust. § 48 odst. 1 ZSŠ nárok na vše co bylo vymáháno žalobou. Stejně jako společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. je ze směnky zavázán žalovaný, neboť tento svým podpisem na líci směnky převzal ručitelství závazek za společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. jakožto výstavce směnky (ust. čl. I § 77 odst. 3 ve spojení s ust. § 30 a násl. ZSŠ).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Novotná.

12. Námitky, jimiž se žalovaný bránil proti povinnosti uložené mu směnečným platebním rozkazem, shledal soud nedůvodnými, příp. neprojednatelnými.

13. Nelze v žádném případě souhlasit s názorem žalovaného, že žalobce v žalobě netvrdil a ani neprokázal, na základě jakého právního důvodu by měl soud žalobě vyhovět, a nelze souhlasit ani s tím, že by žalobce byl ve výrazné důkazní nouzi. Žalobou žalobce uplatňuje nárok ze směnky, tedy z cenného papíru. Směnka samotná je právním důvodem vymáhaného nároku. Naprosto postačuje, pokud žalobce v žalobě směnku dostatečně individualizuje, tj. konkrétně popíše, a předložením originálu směnky prokáže, že je osobou ze směnky oprávněnou. To se v tomto případě stalo. Žalobce tedy svůj nárok zcela dostatečně prokázal.

14. Za důvodnou nelze považovat námitku, v níž žalovaný poukázal na to, že výstavce směnky, společnost TOPENÁŘSTVÍ FOUČEK & KO s.r.o. po vstupu do insolvenčního řízení zanikla výmazem z obchodního rejstříku ke dni 27. 3. 2013. Z pohledu směnečněprávního je faktická existence výstavce směnky vlastní ve vazbě na závazky dalších směnečně zavázaných osob nevýznamná. Závazky všech směnečně zavázaných osob jsou totiž zcela samostatné a na sobě navzájem nezávislé. Podstatné je, zda směnka obsahuje své formální náležitosti, mezi něž patří i podpis výstavce. Zda výstavce existuje (at' již v okamžiku vystavení a emise směnky, či později) je nevýznamné, když materiální stránka podpisu výstavce neovlivňuje závazky ostatních osob ze směnky zavázaných (čl. I § 77 odst. 2 ve spojení s ust. čl. I § 7 ZSŠ). Proto namítaný zánik výstavce směnky nemá vliv na existenci závazku žalovaného coby avala. Daná námitka pak nemůže být důvodná ani při úvaze o kauzální námitce, tj. při námitce zániku závazku směnkou zajišťovaného z důvodu zániku kauzálního dlužníka. Případná kauzální námitka není dostatečně odůvodněná (podrobněji v následujícím odstavci). Především však by tato námitka neuspěla s ohledem na ust. § 311 z.č. 182/2006 Sb. ve znění pozd. předpisů – insolvenční zákon, podle něhož platí, že dojde-li v důsledku zrušení konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) a d) insolvenčního zákona ke zrušení a zániku dlužníka, který je právnickou osobou, bez právního nástupce podle zvláštního právního předpisu, neuspokojené pohledávky nebo jejich neuspokojené části zanikají, pokud nebudou uspokojeny ze zajištění.

15. Za účinnou obranu proti žalobnímu nároku nelze považovat ani odkaz na to, že směnka plnila institut směnky zajišťovací pro případ, že by její výstavce neplnil podmínky, jak bylo účastníky dohodnuto v kupní smlouvě na dodávky zboží. Obecně sice je možné uplatnit námitky mající původ v mimosměnečných vztazích – typicky u zajišťovacích směnek. Je ovšem potřeba, aby byl zcela konkrétně a nezaměnitelně specifikován a prokázán příslušný mimosměnečný (kauzální) vztah, aby byl tvrzen a prokázán obsah směnečné smlouvy, která zakládá vazbu směnky k mimosměnečnému vztahu a aby bylo tvrzeno a prokázáno, že není dán důvod k užití zajišťovací směnky (např. když směnkou zajišťovaný vztah nevznikl či zanikl), příp. že směnkou zajišťovaný dluh neodpovídá výši žalobou vymáhané pohledávky. Takto však námitka uplatněna nebyla, žalovaný pouze tvrdil zajišťovací funkci směnky, aniž by jakkoli určitě specifikoval směnkou zajišťovaný vztah a tvrdil a prokázal nedůvodnost vymáhání nároku ze zajišťovací směnky. Námitka je tedy nedostatečně odůvodněná a tudíž neprojednatelná.

16. Obdobně pak totéž platí i pro další námitkové tvrzení, v němž žalovaný s odkazem na to, že žalobce z celkové směnečné sumy nárokuje toliko částku 129 080,95 Kč, namítl neexistenci právního titulu, na jehož základě je na straně žalovaného povinnost takovou částku hradit a zároveň namítl neexistenci důkazu – výpočtu konkrétní ceny. Předně nutno upozornit na to, že majitel směnky může ze směnky nárokovat jakoukoli částku a limitován je toliko výší směnečné sumy. Tedy pokud nárokuje částku nižší, než činí celková směnečná suma, není to důvod pro pochybnost o oprávněnosti vymáhání takové částky. Není dále zřejmo, co žalovaný míní neexistencí právního titulu, na jehož základě je na straně žalovaného povinnost takovou částku hradit. Jak bylo již výše uvedeno, právním důvodem nároku je samotná směnka. Právní důvod nároku tedy existuje. Pokud

žalovaný chtěl v souvislosti se zajišťovací funkcí směnky namítnout, že žalobce neprokázal výši směnkou zajišťovaného nároku, pak nelze než zkonstatovat, že taková povinnost žalobce při uplatňování nároku ze směnky (byť se jedná o směnku zajišťovací) žalobce netíží. Je naopak na směnečném dlužníku (žalovaném), aby tvrdil a prokazoval, že výše kauzálního dluhu je jiná, než výše vymáhaného směnečného nároku. Žalovaný však nic takového netvrdil. Proto i tato námitka je hodnocena jako nedostatečně odůvodněná a tudíž neprojednatelná.

17. Na existenci a vymahatelnost žalobcem vymáhaného směnečného závazku nemá žádný vliv ani skutečnost, že žalovaný byl žalobcem, resp. jeho zaměstnancem vyzván k vyzvednutí směnky s odůvodněním, že pominuly důvody pro její držení. Takováto výzva sama o sobě směnečný závazek nijak neovlivňuje, nemůže být důvodem jeho zániku. Muselo by být prokázáno, že skutečně pominul konkrétní důvod pro její držení. Takový důvod by však musel žalovaným konkrétně tvrzen (individualizován) a prokázán. To se však nestalo. Žalovaný pouze odkazoval na zmíněnou výzvu žalobce a na nic jiného.

18. Jako neprojednatelnou hodnotí soud i námitku, v níž žalovaný namítl, že datum splatnosti směnky 31. 1. 2019 bylo žalobcem doplněno dodatečně a že se jedná o účelovou konstrukci, která koliduje s obsahem e-mailové zprávy ze dne 22. 2. 2019. Zde žalovaný napadá doplnění data splatnosti, netvrdí však, zda směnka samotná byla emitována jako blankosměnka a nebylo dbáno dohody o jejím vyplnění, či zda byla směnka emitována úmyslně bez údaje data splatnosti a později došlo k nedovolenému doplnění tohoto údaje. Dodatečné doplnění data splatnosti žalovaný toliko nejasně spojuje s obsahem e-mailové zprávy ze dne 22. 2. 2019. Není vůbec zřejmý skutkový základ takové námitky, tato není dostatečně konkrétně odůvodněná a proto je neprojednatelná.

19. Za důvodnou obranu proti směnečnému nároku pak nelze považovat ani tvrzení o marné snaze žalovaného o získání směnky. Žalovaný neuvádí žádný konkrétní důvod, proč by mu měla být směnka vrácena a nelze tak posoudit, zda jeho požadavek na vrácení směnky je odůvodněný.

20. Důvodná není ani námitka promlčení žalobou vymáhaného nároku. Podle ust. čl. I § 77 odst. 1 ve spojení s ust. § 70 odst. 1 a čl. I § 78 odst. 1 ZSŠ se směnečné nároky proti výstavci směnky vlastní a stejně tak vůči avalům za výstavce promlčují ve třech letech ode dne splatnosti směnky. Směnka, z níž nároky žalobce vymáhá, byla splatná dne 31. 1. 2019. Je tedy zcela zřejmé, že promlčecí lhůta ještě nemohla uplynout.

21. S ohledem na vše výše uvedené proto soud ponechal směnečný platební rozkaz vůči žalovanému v celém rozsahu v platnosti.

22. O náhradě nákladů řízení o námitkách bylo rozhodnuto dle ust. 142 odst. 1 o.s.ř. V řízení o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu zcela uspěl žalobce, přísluší mu proto i plná náhrada nákladů této fáze řízení o nárocích z nezaplacené směnky. Žalobcovy náklady námitkového řízení tvoří náklady zastoupení advokátem v celkové výši **14 000 Kč** (2 x úkon pr. služby po 6 300 Kč, 2 x rež. paušál po 300 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 800 Kč za čas strávený zástupcem žalobce na cestě k jednání soudu – 8 x 1/2 hod. po 100 Kč, vše dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozd. předpisů), cestovné dle ust. § 157 odst. 3, 4 písm. b) a § 158 z.č. 262/2006 Sb. ve znění pozd. předpisů ve spojení s ust. § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhl. č. 589/2020 Sb. ve výši **2 129,36 Kč** za cestu zástupce žalobce k jednání soudu dne 1. 6. 2021 (cesta Ostrava – Brno a zpět celkem 360 km osobním vozem zn. BMW 3K reg. zn. XXXXX při průměrné spotřebě pohonných hmot 5,57 l/100 km a použitých pohonných hmotách nafta motorová za cenu 27,20 Kč/l) a částka **Kč 3 387,17** jakožto náhrada za DPH, kterou je právní zástupce žalovaného jakožto plátce DPH povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). O náhradě nákladů řízení vzniklých do doby vydání směnečného platebního rozkazu bylo rozhodnuto již ve směnečném platebním rozkazu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Novotná.

Proti tomuto rozsudku lze prostřednictvím soudu podepsaného podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Brno 1. června 2021

Mgr. Tomáš Hejl v.r.
samosoudce